

Николай Лилиев

Майко, от години съм
заспала...

Майко, от години сън заспала,
ти ме чуваш в своя свят покой,
стене среди жизнения зной
моята мечта безумнобяла.

Роб на ранна, непрестанна грижа,
аз не зная, майко, откога
запленен съм в тихата тъга
на града, сред който сам се движа.

И не зная, майко, обездомен,
где ще мога с вяра да запра,
щом угасне сегната заря
на живота – твоят скръбен спомен.

КРАЙ

© 1918 Николай Лилиев

Източник: Словото

Набиране: Инна Атанасова, Галина Игнатова или Рейни

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7726>]